

5 ruimte voor governance

Onder het slagwoord ‘governance’ komen burger en beleid in beeld. En het is ondertussen wel duidelijk geworden: de mondig geworden burger maakt het de overheid tegenwoordig niet makkelijk bij de uitvoering van allerhande plannen. Of is er meer aan de hand?

Juridisch expert Wolfgang Vandevyvere maakt in **‘Systeemcrisis in de ruimtelijke ordening?’** een scherpe analyse: zijn de huidige schermutselingen tussen overheid en private partijen in onze rechtszalen niet symptomatisch voor dieperliggende onvolkomenheden in het rechtssysteem, als het op ruimtelijke planning aankomt?

Vlaams Bouwmeester Peter Swinnen eindigt in **‘Een gebieds-ontwikkelingsprogramma voor Vlaanderen?’** op een hoopvolle, positieve noot. Hij detecteert doorheen de buzz rond het IBA-concept een potentieel nieuw beleidsinstrument voor gebiedsgerichte ontwikkeling op territoriaal niveau. Wordt dit de nieuwe weg die ruimtelijk Vlaanderen moet gaan bewandelen? Een reeks verkenningssessies van Labo Ruimte onderzoekt momenteel de mogelijkheden.

De reacties van onze respondenten waren hier gemengd. **Mark Suykens** (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), **Joris Voets** (docent management en bestuurskunde aan de Universiteit Gent), jurist **Bernard Hubeau** (voorzitter Vlaamse Woonraad) en ruimtelijk planner **Guy Vloebergh** (Omgeving cvba) leggen in hun antwoorden elk hun eigen accenten. Maar in hun vraag naar vereenvoudiging, transparantie en een duidelijke, consequente ruimtelijke visie op beleidsniveau klinken ze toch grotendeels eensgezind.

Systeemcrisis in de ruimtelijke ordening?

WOLFGANG VANDEVYVERE [JURIST / RUIMTELIJK PLANNER]

[FOTO: REPORTERS / NICK HANNES]

Aan negatieve berichten over grotere ruimtelijke projecten is er geen gebrek de laatste tijd. Met de regelmaat van een klok worden vergunningen of ruimtelijke uitvoeringsplannen geschorst of vernietigd door de Raad van State. Enkele maanden geleden nog annuleerde het Grondwettelijk Hof op zijn beurt een decreet, dat bedoeld was om te verhelpen aan de verstreckende gevolgen van een wettigheidsprobleem dat de Raad van State in één dossier had opgemerkt. ‘Het zou toch niet toelaatbaar mogen zijn dat één burger op grond van procedurekwesties belangrijke projecten tegenhoudt’, reageren sommige beleidsmakers. Of nog: ‘Inspraak is oké, maar de slinger is te ver doorgeslagen.’ Burgers of actiegroepen die naar de rechtbank stappen vinden van hun kant dan weer dat er te weinig met hun opmerkingen rekening wordt gehouden. Hier en daar maakt iemand een specifieke analyse. Dat aanbevelingen uit milieueffectrapporten te weinig vertaling vinden in de plannen, bijvoorbeeld. Maar moeten we niet breder en dieper graven, en de oorzaken en dus ook de oplossingen zoeken op een fundamenteeler niveau?